

„Ježiš ešte stále hľadá príbytok.“

Ježiš sa narodil v betlehemskej jaskyni, ako vraví

Písmo, „pretože v hostinci pre nich nebolo miesta.“ –

Nevzdialim sa od teologickej pravdy, keď ti poviem, že Ježiš ešte stále hľadá útulok v tvojom srdci. (Vyhňa, 274)

26. december

Nebudem sa mýliť, keď poviem, že Ježiš ešte aj dnes hľadá príbytok v našom srdci. Mali by sme ho prosiť o odpustenie za našu osobnú slepotu,

za našu nevďačnosť. Mali by sme ho
prosiť o milosť, aby sme mu už nikdy
viac nezatvorili dvere našej duše.

Pán sa pred nami netají tým, že
takáto oddaná poslušnosť Božej vôli
si vyžaduje sebazaprenie a
odovzdanosť, lebo láska sa
nedomáha práv: chce slúžiť. Sám
prešiel touto cestou ako prvý. Ako si
poslúchal ty, Ježiš? – *Usque ad
mortem, mortem autem crucis: až na
smrť, až na smrť na kríži.* Treba vyjsť
zo seba, skomplikovať si život, stratiť
ho z lásky k Bohu a k dušiam. „*Hľa,
ty si chcel žiť pokojne, no Boh chcel
niečo iné. Existujú dve vôle a práve
tvoja vôľa sa má napraviť, aby sa
zjednotila s Božou vôľou; a nie Božia
vôľa pokrútiť, aby sa prispôsobila
tvojej.*“

S radosťou som sledoval mnohé duše,
ktoré s nasadením života – ako ty,
Pane, usque ad mortem – plnili, čo od
nich Božia vôľa požadovala: venovali

svoje úsilie i profesionálnu prácu
službe Cirkvi, pre dobro všetkých
ľudí.

Naučme sa poslúchať a naučme sa
služiť: niet väčšej ušľachtilosti ako
chcieť sa dobrovoľne odovzdať a byť
druhým užitočný. Keď vo svojom
vnútri pocítite narastajúcu hrdosť a
pýchu, ktorá nám navráva, že sme
nadľudia, je to chvíľa povedať „nie,"
povedať, že naším jediným
víťazstvom bude víťazstvo pokory.
Takto sa stotožníme s Kristom na
kríži, nie neochotne alebo nepokojne
či mrzuto, ale radostne. Lebo radosť
pochádzajúca zo zabudnutia na seba
samého je tým najlepším dôkazom
lásky. (Ísť s Kristom, 19)